

Slår tilbake etter

Etter mange års taushet, tar Kristoffer Olsen bladet fra munnen om striden med søsteren Amelia Riis om rederiet Olsen & Ugelstad. Han er meget kritisk til at justisminister Odd Einar Dørum ga Riis 55 millioner kroner i et forlik.

HALLDOR HUSTADNES
Oslo

Kristoffer Olsen (77) blir fuktig i øyekroken når han snakker om forholdet mellom søsteren Amelia, ham selv og deres avdøde mor Dagny.

– Jeg har ikke snakket med Amelia de siste 30 årene, men jeg ser henne i retten av og til, sier Kristoffer Olsen.

«Dørum, stakkar»

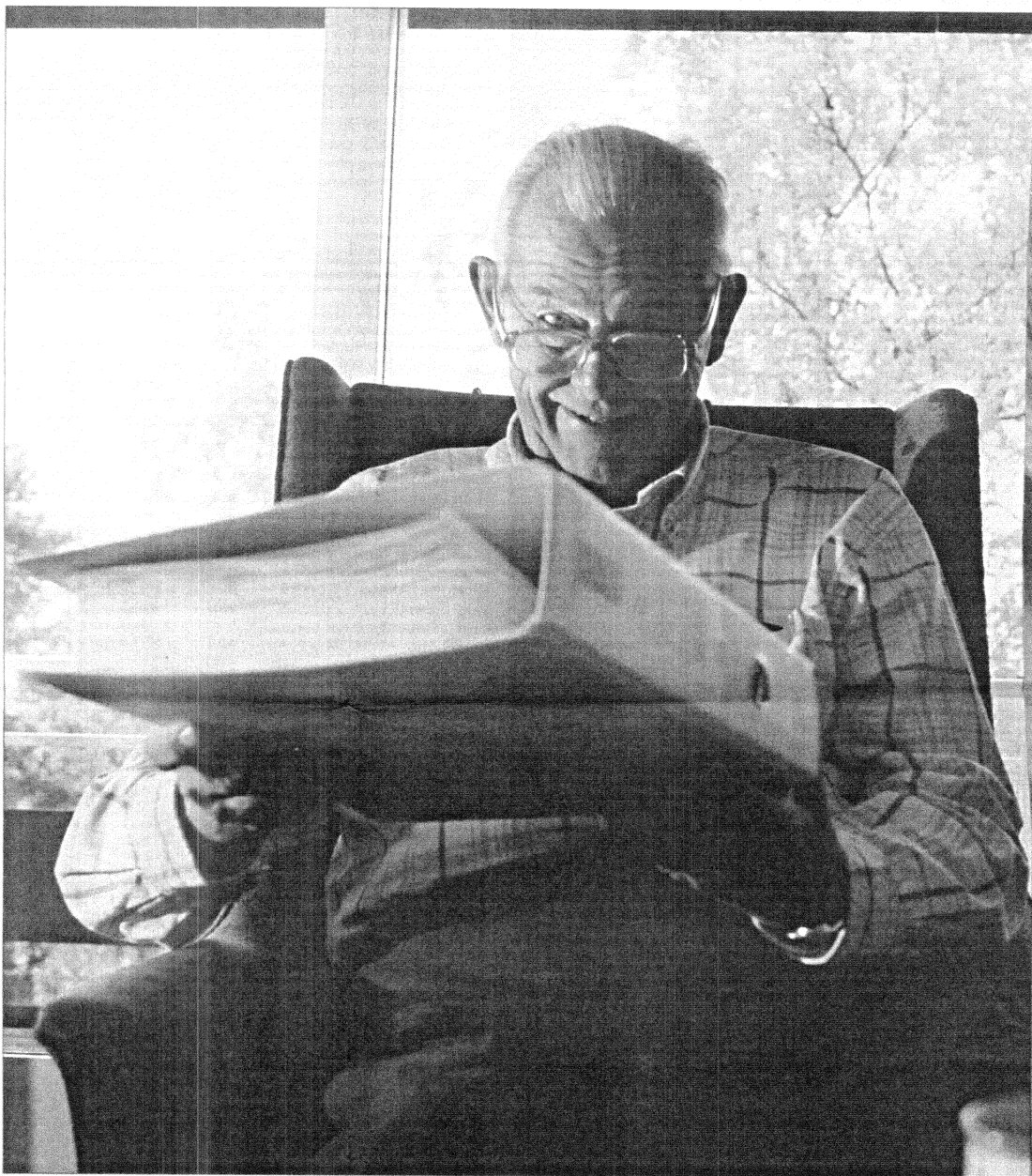
Hjemme i Måltrostveien i Holmenkollen har den tidligere rederen rolige dager som pensjonist, og god anledning til å tenke over konflikten med Amelia og hennes mann, Einar Riis. Etter gjentatte oppfordringer fra venner og bekjente, har han etter mange års taushet kommet til at tiden er inne for å ta til motmæle.

Olsen er sterkt kritisk til at søsteren nylig fikk 55 millioner kroner av Justisdepartementet. Utbetalingen er ledd i et forlik i saken Riis anla mot Oslo Skifterett i 1978. Da saken kom opp for to år siden, fikk Riis tilkjent 43 millioner kroner i erstatning. Retten mente at Oslo Skifterett forvaltet boet etter Amelia Riis' og Kristoffer Olsens mor dårlig. Ti år etter morens død i 1970, var verdiene så godt som borte. I mellomtiden hadde skifteretten latt Kristoffer Olsen forvalte den viktigste eiendelen, aksjer i rederigruppen Olsen & Ugelstad.

– De fikk 55 millioner av staten. Da må man si at de har gjort det lidderlig godt. Det ville de aldri ha kunnet få ut av rederiet. Rederiet gikk jo nedonom og hjem under nedgangsårene på 70-tallet. Jeg anser det som en rent politisk behandling av justisminister Odd Einar Dørum. Dørum må ha sagt at «bare bli kvitt de menneskene, få dem ut av bygningen». De menneskene kunne jo ha senket Dørum, stakkar, med spørsmål og brev og krav om besvarelser, sier Kristoffer Olsen.

Han mener at Oslo Skifterett ikke fikk sjansen til å gjøre jobben slik den skulle gjøres.

– Einar Riis rente jo dørene ned hos skifteretten, skrev brev så å si daglig på én side eller seks sider, og skulle ha svar øyeblikkelig. Så jeg må si at skifteretten hadde et forferdelig problem, sier Kristoffer Olsen.

VIL SETTE PUNKTUM. Med en forsk høyesterettskjennelse til sin fordel, tror Kristoffer Olsen at punktum er satt for konflikten med søsteren Amelia Riis. Riis' prosessfullmektig er slett ikke enig. Foto: Ida von Hanno Bast

«Rot og tull»

Amelia og Einar Riis møtte hverandre da Einars bror og Amalias søster giftet seg med hverandre i 1954. Den nye alliansen la dermed grunnlaget for en av de bitreste familiefidene i norsk shippinghistorie. Da Amelia senere giftet seg med Einar Riis, slo den ut i full blomst.

– Einar Riis maste om å få komme inn og gjøre forretninger med rederiet. Det ville ikke jeg høre snakk om. Så det skar seg ganske tidlig, ved giftermålet omtrent, forteller Kristoffer Olsen. Det var han som styrte rederiet. Han nektet å gi fra seg kontroll over aksjene i Luksefjell, et av nøkkelselskapene i re-

derigruppen.

– Jeg har sagt, fra første stund, at jeg har arveretten til aksjene. Og jeg skulle ikke ha noen innblanding. Det var fars ønske. Han fortalte meg det like før han døde, forteller Kristoffer Olsen.

– I ettertid, burde du vært mer imøtekommende og latt Amelia og Einar Riis være med og styre rederiet?

– Nei. Tvert imot. Han er ikke den typen. Han vil ikke samarbeide.

– Kan man si det slik at du viste ham en kald skulder?

– Ja, det kan du gjerne si. Han prøvde å kjøpe en båt, men det ble bare rot og tull. Da sa jeg at «dette kan vi ikke holde på

med», sier Kristoffer Olsen.

Neppe punktum

Ekteparet Riis har helt siden 70-tallet vært gjengangere i mediene, med utspill som ofte har vært rettet mot Kristoffer Olsen. Olsen har holdt munn, inntil nå. I august i år nektet Høyesteretts kjæremålsutvalg å fremme Amelia Riis' anke i en sak hvor Riis krevde erstatning for at hun ikke fikk skipet «Sognefjell» som sin del av morsarven, slik det var avtalt i 1974. Med den ferske høyesterettskjennelsen følger Olsen at punktum er satt i konflikten med søsteren og hennes mann. Derfor bryter han tausheten.

– De har brukt alt de har av energi, penger og muligheter på disse sakene. De er drevet av bit-terhet og hat, slik de selv har sagt til pressen, sier han.

Men lite tyder på at punktum er satt, slik Kristoffer Olsen tror.

– Det er langt fra satt noe punktum. Vi kommer til å bringe saken inn for menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg, sier Amelia Riis' nåværende prosessfullmektig Herman Berge om saken som Høyesteretts kjæremålsutvalg avviste i august.

halldor.hustadnes@dn.no

30 år

Einar og Amalie Riis.

Riis-saken

OSLO: Rederigruppen Olsen & Ugelstad, stiftet i 1914, var på begynnelsen av 1970-tallet landets fjerde største tankrederi. Selskapene i gruppen drev i sin tid også linjefart i USA. Da shippingkrisen kom midt på 70-tallet, ble Olsen & Ugelstad hardt rammet.

Blant årsakene til at selskapene i gruppen på få år ble nærmest verdiløse, var fallende tank-rater etter Yom Kippur-krigen i 1973, og en omfattende men mislykket satsing på oljerigger. I tillegg har Amelia og hennes mann Einar Riis hevdet at midler ble tappet i utlandet, noe Amelia Riis' bror Kristoffer Olsen sterkt bekrefter. Olsen var i mange år en sentral lederskikkelse i Olsen & Ugelstad, og sørget etter farens død i 1948 for å holde Amelia Riis borte fra innflytelse.

Da deres mor Dagny Olsen døde i 1970, kom boet under Oslo Skifteretts forvaltning. Bobehandlingen trakk ut på grunn av stridighetene mellom barna Amelia Riis og Kristoffer Olsen.

I «påskeavtalen» fra 1974 godtok Kristoffer Olsen at hans søster Amelia Riis skulle få tørrlastskipet «Sognefjell» som sin del av arven, og dermed få arvestriden bilagt. På grunn av problemer med å få skipet ført ut av landet, ble ikke avtalen gjennomført slik den skulle, med overtakelse den 6. mai. Mens tiden gikk, begynte skipsverdiene å falle. Det indiske selskapet som Amelia Riis skulle selge «Sognefjell» videre til, trakk seg fra handelen. Amelia Riis fikk aldri skipet som skulle vært hennes del av arven.

Voldgiftssaken som fulgte ble starten på en lang rekke rettstvister om denne og andre forhold.

Amelia Riis mener blant annet at skipet «Sognefjell» ble fratatt henne i en hemmelig redningsoperasjon for å holde Hilmar Reksten flytende inntil et garantistitut kunne opprettes, at midlene i Olsen & Ugelstad i realiteten ikke (bare) gikk tapt på grunn av shippingkrisen og dårlige forretningsforhold men også fordi midler ble «tappet» i utlandet, og at en rekke mektige personer i Norge har konspirert og gjort henne og hennes mann Einar Riis til ofre for en serie justismord i de mange rettssakene de har anlagt og tap.

Nylig bila Justisdepartementet en sak Amelia Riis anla mot Oslo Skifterett i 1978, med et forlik hvor Riis får 55 millioner kroner. I en sak mot Kristoffer Olsen om hendelsene rundt skipet «Sognefjell», led Riis nederlag da Høyesteretts kjæremålsutvalg 14. august i år nektet å fremme hennes anke for Høyesterett.

ge sier at Olsen utsatte Skifteretten for press.

– Det var han som truet med erstatningssøksmål mot skifteretten, hvis han ikke fikk drive rederiet selv, sier Berge.

– Det han sier er galskap, kommenterer Kristoffer Olsen.

Herman Berge er enig i at forholdet mellom Amelia Riis og moren var dårlig.

– Kristoffer Olsen spilte moren ut mot datteren, sier Herman Berge.

«Selvfølgelig var Amelia og Einar Riis en plage»

OSLO: Når Amelia og Einar Riis' prosessfullmektig Herman Berge får høre om Kristoffer Olsens uttalelser, blir han opprørt.

– Selvfølgelig var Amelia og Einar Riis en plage, når Kristoffer Olsen hadde tenkt å ta alt, og blir stoppet av Riis. Men Riis hadde faktisk krav på en tredjedel av Olsen-familiens del av rederiet, sier han.

Mens Berge mener at Olsen-familiens del utgjorde 75 millioner kroner i 1973, mener Kristoffer Olsen at verdiene kanskje bare var ti prosent av dette. Ber-

KLP utsetter generalforsamling

OSLO: På et styremøte igår ettermiddag bestemte styret i KLP seg for å utsette den planlagte generalforsamlingen førstkommande fredag, hvor den planlagte omdanningen til aksjeselskap skulle opp. Etter at det oppsto usikkerhet om hvorvidt helseforetakene kan delta direkte i den såkalte overføringsavtalen etter en omdanning, foreslo administrasjonen overfor KLPs styre å utsette generalforsamlingen inntil en avklaring er på plass. Overføringsavtalen gjør det mulig å skifte jobb innen offentlig sektor uten å tape opparbeidede pensjonsrettigheter.

Usikkerheten som har oppstått skyldes at Statens Pensjonskasse mener at loven bare tillater «pensjonsinnretninger» og kommuner som deltagere i overføringsavtalen.

Kommunikasjonsdirektør

Ole Jacob Frich (bildet) i KLP sier at de regionale helseforetakene i et brev har bedt om at generalforsamlingen utset-

tes inntil spørsmålet om overføringsavtalen er tilstrekkelig ivarettatt, og at helseforetakene under denne forutsetningen gir uttrykk for sterk støtte til omdanningen av KLP.

– KLP ønsker å slå fast at pensjonsrettigheter for ansatte i helseforetakene ikke skal bli berørt av en omdanning av selskapet. En omdanning kan ikke gjennomføres for både selskapet og eierne er forsikret om at helseforetakenes posisjon i forhold til overføringsavtalen er sikret, sier Ole Jacob Frich til DN.

Oppsigelser i Radisson SAS

KJELLE EVENSEN
Trondheim

Radisson SAS-hotellet i Tromsø har varslet de ansatte om at det kommer oppsigelser og store driftsendringer. Årsaken er store underskudd og et vanskelig marked. Radisson SAS hotellet ruver både i bybildet og i hotellbransjen i Tromsø, men de siste årene har vært tøffere enn normalt. Økt konkurranse fra nye hoteller og restauranter har gjort innhugg i hotellbedriften som er avhengig av et høyt volum for å beholde dagens driftsmodell.

I et møte med de ansatte for helgen fortalte administrerende

direktør Per Brochmann at det blir nedbemanning og store omlegginger over hele linjen. Enkelte deler av hotellet kan bli bortleid til andre for å forsøke å tette slukene. Det er cirka 160 ansatte ved hotellet og nå starter forhandlingene om hvor mange og hvem som må gå.

Hotelldirektøren sier til avisen Nordlys lørdag at det er svært røde tall, uten å være mer konkret om underskuddet. For et par år siden gjennomførte hotellet en større driftsomlegging med nedbemanning, men det viser seg ikke å være nok.

kjell.evensen@dn.no

Makkverk fra DN

INNLEGG

Torsdag harselerer DN over avisene og media som kjøper utspill fra særinteresser uten å sjekke kvaliteten og uten at varselappet tenner når utspillet blir sluppet midt i en valgkamp. Lørdag slutter DN seg til de samme grupper ved å ukritisk slå opp en større artikkel om påstått pengesluk ved Røyken kommunes eiendomsdrift.

Den av Buskerud kommunerevisjon IKS utarbeidede rapport som DN refererer til ble sendt i retur etter behandling i Røyken kommunes kontrollutvalg fordi den var ufullstendig. Den hadde heller ikke tatt utgangspunkt i alle de saksfremlegg og vedtak som var gjort av kommunestyret. Rapporten hadde sett bort fra kommunestyrets faktiske og vedtatte for-

mål med overføring av eiendomsdriften til Røyken Eiendom AS. Rapporten har ikke gitt sammenlignbare tall i sammenligningen mellom kommunens antatte utgifter til egen eiendomsdrift med de belastede driftskostnader. Det er dessuten feil når det fremstilles som om utgifter til dokumentavgift ved overskjøting av eiendommer og kostnader forbundet med fastlåsopsptak skulle være nye opplysninger for de folkevalgte. Alle disse forhold var utførlig utredet til kommunestyrets behandling.

Det hadde vært ønskelig om DN hadde vært mer lydhør for egne advarsler og holdt seg fra å kjøpe utspill fra politiske lobbygrupper midt under valgkampen.

Rune Kjelstad
ordfører i Røyken